

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1453/2019
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Пантовић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Нови Пазар, чији је пуномоћник Решад Плојовић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2258/18 од 10.01.2019. године, у седници одржаној 05.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2258/18 од 10.01.2019. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 136/16 од 19.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпелене душевне болове због умањења животне активности исплати 1.200.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана доношења пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2258/18 од 10.01.2019. године, преиначена је првостепена пресуда, тако што је усвојен захтев тужиле и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности исплати 1.200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 19.03.2018. године до исплате, као и да тужиљи на име трошкова поступка плати 351.825,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по занимању Дугогодишњи је радник тужене (преко 32 године). Од дана ступања на рад 2,5 године је радила као ..., 4 године као ..., 5 година на ..., а преостали период, као и сада ради у ... кабинету на ... пословима. Тужила, је ради утврђивања професионалне болести од стране изабраног лекара упућена на амбулантно испитивање 18.10.2012. године у Центар за утврђивање и лечење професионалних болести Института за медицину рада Србије. Након испитивања од стране наведеног Института издата је експертиза 20.04.2013. године, којом је тужили утврђено професионално обољење (...) у складу са чланом 24. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Тужила је сазнала да је оболела од ... током 1992. године, када се због болова јавила лекару. Из налаза и мишљења судског вештака др Гојка Филиповића, специјалисте медицине рада, утврђено је да код тужиле постоји умањење животне активности са компензованом функцијом јетре од 60%, а које умањење се манифестује у немогућности подизања и ношења терета, рад у нефизиолошком положају тела, савијање, сагињање, чучање, опружање и остало, да апсолутно није способна за рад у неповољним климатским и микроклиматским условима, да је за кућне послове ограничено способна, због оштећења локомоторног апарата, као и да је за трчање апсолутно неспособна.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио, као неоснован захтев тужиле, са образложењем да се из изведених доказа није могла утврдити јачина и интензитет трајања душевних болова код тужиле, јер тужила није предложила вештачење од стране судског вештака неуропсихијатра на околност претрпљених душевних болова због умањења животне активности.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и усвојио захтев тужиле, са образложењем да је Експертизом Центра за утврђивање и лечење професионалних болести Института за медицину рада Србије од 20.04.2013. године код тужиле утврђено хронично професионално обољење (...) и узрочно-последична веза између ... позитивности и обављања послова ... и да је на основу налаза и мишљења судског вештака специјалисте медицине рада утврђено да код тужиле због наведеног професионалног обољења које је праћено тешким оштећењем јетре постоји умањења животна активност од 60%, као и све последице умањења животне активности, и да тужили, у смислу члана 200. Закона о облигационим односима припада право на накнаду овог вида нематеријалне штете, због чега је обавезао тужену да тужили исплати износ од 1.200.000,00 динара са каматом.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом тужене указује да је побијана одлука донета уз погрешну примену материјалног права, због чега је чињенично стање непотпуно утврђено.

Наиме, тужена је у току првостепеног поступка (у одговору на тужбу) истакла приговор застарелости потраживања тужиле, који приговор није цењен од стране другостепеног суда, па како је на овај начин, због погрешне примене материјалног

права чињенично стање остало непотпуно утврђено, а није било услова за преиначење побијане одлуке, Врховни касациони суд је, применом члана 416. став 2. ЗПП одлучио као у изреци.

У поновном поступку другостепени суд ће ради правилне примене материјалног права утврдити чињенично стање имајући у виду примедбе из овог решења, када је у питању приговор застарелости потраживања и правилном применом материјалног права донети нову и закониту одлуку.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић